



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 30126/2023**  
**13.12.2023. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Константин Ранков, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драгиша Алексић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1712/23 од 11.07.2023. године, на седници одржаној 13.12.2023. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1712/23 од 11.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1712/23 од 11.07.2023. године.

### **Образложење**

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1712/23 од 11.07.2023. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину П 4377/21 од 30.03.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да исплати тужиоцу 35.000,00 евра, у динарској противвредности по најповољнијем курсу на дан исплате, као и трошкове парничног поступка, а обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 81.750,00 динара. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Испитујући испуњеност услова за примену института изузетне дозвољености ревизије, Врховни суд је у виду имао врсту спора, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева, као и садржину ревизије, па је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за исплату 35.000,00 евра, применом правила о терету доказивања из члана 231 ЗПП, јер тужилац није доказао да му је тужени наведени износ наплатио на име зеленашке камате. Имајући у виду да је побијаном одлуком одлучено уз адекватну примену одредаба материјалног права, као и да одлука у споровима са овом врстом тражене правне заштите зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, Врховни суд налази да у овој правној ствари не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Наводима ревизије се оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, а што нису разлози ни за редовну ревизију, према члану 407. став 2. ЗПП, а ни за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Осим тога, наводи ревизије се делимично односе на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани. Применом овог института не могу се разматрати процесна питања, на која се указује наводима ревизије.

Из наведених разлога, Врховни суд је оценио да нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. става 1. ЗПП и одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је установио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 01.11.2021. године, а вредност предмета спора износи 35.000,00 евра.

С обзиром да у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена и на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић